

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/377– /2012. RP.
Előadó: dr. Nánási Zoltán

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **székesfehérvári** lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 63/2012. (II. 15.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m,

a tisztességes eljáráshoz fűződő jog tekintetében (igazolás kiadásának elmulasztása)

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése *a* pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Törvényszéknek címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Jogi képviselő
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos jogi képviselője útján, postai úton, a Székesfehérvári Rendőrkapitányság vezetőjének címezve terjesztette elő panaszát a Videoton Futball Club szurkolói, illetve a Pécsi MFC szurkolói között 2011. augusztus 20-án 16 óra 45 perc körüli időben kialakult verekedés kapcsán vele szemben foganatosított rendőri intézkedések: előállítás, tanúkénti kihallgatása és rendőrségi fogdán történt fogva tartása miatt. A beadványban kérte, hogy ügyét a Panasztestület vizsgálja ki.

Elmondása szerint a fent említett helyen és időben eljáró rendőröknek akkor, amikor a Kékszakáll Vendéglő közelében a Nyárfa utcába beterelték a panaszost a többi Videoton drukkerrel együtt, kellő körültekintés mellett észlelniük kellett volna azt, hogy a panaszos a verekedésből teljesen kimaradt, annak inkább sértettje és áldozata, azaz garázda magatartásban vagy cselekményben nem vett részt. Megítélése szerint azonban rossz időben tartózkodott rossz helyen, és pusztán emiatt, tehát azért, mert a Kékszakáll Vendéglő közelében volt, vonták a rendőrök őt is intézkedés alá.

A verekedés kipattanása előtt gyanútlanul társalgott a barátaival a vendéglő teraszán. Ekkor lettek figyelmesek arra, hogy a megérkező pécsi szurkolók elkezdtek a Videoton drukkerek irányába kövekkel dobálózni. A panaszos és társai a pécsi tömeg egyértelműen támadó fellépése miatt elkezdtek a Vendéglőtől távolodni. Ekkor a pécsiek „keresztülgázoltak” rajtuk és „Ütötték, rúgták” őket, majd mikor a panaszos a földről felkelt, a Nyárfa utca irányába menekült, a rendőri intézkedés őt ott érte.

A panaszos kifogásolja, hogy mivel a kikerülő rendőrök a fenti eseményeket, így a panaszos viselkedését is nyomon követték, így tisztában lehettek vele, hogy semmilyen verekedésben vagy dobálásban, illetve egyéb garázda cselekményben nem vett részt. Álláspontja szerint az intézkedő rendőröknek a panaszos mozgása irányából, a rajta lévő sérülésekből és abból, hogy nem volt nála semmilyen, verekedéshez használható eszköz, észlelni kellett volna azt, hogy nem volt részese a verekedésnek, vagy bármilyen más, garázda magatartásnak. Mivel tehát sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem követett el, a vele szemben végrehajtott előállításnak, különösen pedig a gyanúsításnak hiányzik a jogalapja.

Különösen sérelmes a panaszos számára, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök meg sem kérdezték tőle, hogy mi is történt. Csupán igazoltatták, majd „sorba állították”. Ezt követően csak azt közölték vele, hogy jön a rendőrségi gépjármű („rabomobil”), amibe be kell szállnia.

Panaszolja továbbá, hogy a vele szemben eljáró rendőr nem köszönt a napszaknak megfelelően és azt sem, hogy mi miatt kerül sor az intézkedésre. A panaszos jogairól pedig végképp semmiféle tájékoztatást nem adott, még azt sem tudatták vele, hogy hová szállítják.

Amikor megérkeztek a Székesfehérvári Rendőrkapitányság udvarára, az előállítottakat hatos csoportokba állították, így kísérték be az előállító helyiségbe. Ott a panaszost – a többiekhez hasonlóan – „megmotozták”, a cipőfűzőt kivetették a cipőjéből és elvették az összes „értéktárgyat és ingóságot”, amit magánál tartott. Az eljárásról jegyzőkönyv ugyan készült, de abból a panaszos nem kapott példányt. Ugyanígy nem kapott semmiféle iratot

vagy igazolást szabadításakor sem. Ennek következtében nem rendelkezik irattal arról, hogy mettől meddig tartották fogva, kifogásolja ugyanakkor, hogy az előállítása 12 óra 45 percnyi időtartama alatt semmiféle ételmezt nem kapott. Panaszolja továbbá, hogy a rendőrség épületében este fél kilenctől jelen volt jogi képviselőjével a gyanúsítás előtt nem találkozhatott.

A panaszos beadványában idézi a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. §-ának és 92-93. §§-ainak rendelkezéseit, amelyekre figyelemmel kéri a Testülettől panaszja méltányos és igazságos elbírálását, és annak megállapítását, hogy a vele szemben tanúsított rendőrségi fellépés jogszerűtlen, aránytalan, szakszerűtlen és célszerűtlen is volt.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos az alábbi részcelemekényeket panaszolja:

- intézkedés, igazoltatás jogalapját,
- a napszaknak megfelelő köszönés elmaradását,
- az intézkedés célja közlésének elmaradását,
- jogorvoslati jogról szóló tájékoztatás elmaradását,
- előállítását, annak időtartamát,
- az előállítás tartamáról szóló igazolás kiadásának elmulasztását
- fogdai befogadásának körülményeit,
- élelmezése elmaradását.

II.

A Panasztestület állásfoglalásában alapjog súlyos sérelmét állapította meg és azt megküldte részemre. Erre tekintettel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

A Panasztestület az intézkedés és az igazoltatás jogalapját megfelelőnek találta, ezekkel összefüggésben jogsérelmet, vagyis a személyes adatok védelméhez fűződő alapjog, valamint a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog (köszönés elmulasztása, panaszjogról való tájékoztatás elmaradása) megsértését nem állapította meg.

Az előállítás jogalapját és foganatosítását szintén megfelelőnek értékelte, annak időtartamát azonban alapjogsértőnek minősítette, ugyanígy az előállítás időtartamáról szóló igazolás kiállításával kapcsolatos hiányosságot is. Befogadással összefüggésben jogsérelmet nem állapított meg a Panasztestület, az élelmezés elmaradása kapcsán viszont igen.

III.

A vizsgálat során az alábbi bizonyítékok alapján állapítottam meg a döntésem alapjául szolgáló tényállást.

- a panasz (2 lap);
- 07010/23599/2011/id. számon kiállított határozat megnevezésű irat (1 lap);
- 07010/23599/2011/id. számú tanúkihallgatási jegyzőkönyv (5 lap);

- gyanúsított kihallgatásáról készített 07010/23599/2011/id. számú jegyzőkönyv (7 lap);
- a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 07000-105/40/5/2011. P. számú tájékoztató leve (2 lap);
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság vezetőjének 07010/105/21/2011. P. számú tájékoztatólevele (9 lap);
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság vezetőjének, 07010/105/27/2011. P. számú írásos jelentése (6 lap);
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Nyomozó Osztály fejlécével ellátott 07010-3902/2011/bü. számú jelentés (5 lap);
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének 07010/5503/11/Ált. számú jelentése (2 lap);
- a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatójának 07010/4865-1/2011/Ált. számú jelentése (3 lap);
- a Székesfehérvári Városi Ügyészség FKV.6450/2011/12. sz. határozata.

1. Az intézkedés jogalapját az adta, hogy 2011. augusztus 20-án 16:45 perckor a panaszost rendőri intézkedés alá vonták Székesfehérváron a Sárkeresztúri úton, mivel a Videoton és Pécs labdarúgó csapat szurkolói összeverekedtek. A kikerülő rendőrök a helyszínről eltávolítani készülő személyekre lettek figyelmesek, e személyeket feltartóztatták, és igazoltatták a később esetlegesen szükséges eljárások lefolytathatósága érdekében. Így történt ez a panaszos esetében is. Amint pedig arra a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének 07010/5503/11/Ált. számú jelentése is kitér a helyszínen egy száz fős tömegről eldönteni, hogy ki az, aki tetteleg részt vett a garázdaságban és ki az, aki véltlen, illetve esetlegesen bűnsegédként mindössze jelenlétével nyújtott a cselekményhez segítséget, vagy a cselekménynek sértette, eldönteni nem lehetett. A fenti körülményekre tekintettel, az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján a rendőröknek fennállt az intézkedési kötelezettsége: *„a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

2. A helyszínen feltartóztatott személyek igazoltatására az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján, jogszerűen került sor: *„a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”*

3. Az Rtv. 20. § (2) bekezdés szerint *„a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.”* A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (1) bekezdés alapján *„a rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszagnak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve*

és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.”

A jelen eljárás tárgyát képező intézkedés során a kikerülő rendőröknek haladéktalanul fel kellett tartóztatniuk azon személyeket, akik a helyszínt el kívánták hagyni, mivel kétség kívül a garázdaság helyszínén levő, az abban részt vevő személyek „speciális jellege” – így a panaszos – szurkolói mivolta alapján okkal feltételezhetők, hogy a távozni kívánó szurkolók a verekezésben részt vettek. Az intézkedés halaszthatatlan jellege miatt a fent írt jogszabályi rendelkezésnek megfelelően a rendőrök nem voltak kötelesek az intézkedés megkezdése előtt a napszagnak megfelelően köszönni.

Tekintettel arra, hogy a mintegy 100 fős, verekedőkből álló tömeggel szemben intézkedő rendőrök 33-an voltak, életszerű, hogy az intézkedés során szóban a tömegnek egységesen adnak tájékoztatást az intézkedés célját illetően, mely megítélésem szerint a helyszínen tartózkodók számára nem lehetett teljesen váratlan és érthetetlen, sem a rendőri fellépés, sem annak célja vonatkozásában.

Az előállításról, az intézkedéskor tapasztalható tényekre tekintettel dönt a rendőr. Ilyen esetekben az előállításhoz a törvényben megkövetelt bűncselekmény gyanúja (pl. Rtv. 33. (1) a), 33. § (2) b), 33. § (2) f) pontjai) nem éri, nem is érheti el a büntetőjogi felelősség megállapításához szükséges megalapozottság szintjét. Azaz amennyiben az intézkedés során a rendőr számára komolyabb mérlegelés nélkül megállapítható, hogy az intézkedés alá vont személy magatartása a tapasztalt körülmények alapján a szabálysértés gyanúját nyilvánvalóan felveti, ez kellő alapot szolgáltat az előállításra. Az ilyen objektív tapasztalatok alapján fogatosított intézkedést utóbb az sem teszi jogellenessé, ha a későbbiekben nem indul eljárás, vagy a megindult eljárásban a büntetőjogi felelősséget nem állapítják meg. A panaszoszt a rendőrök azért állították elő, mert a helyszínen tapasztaltak alapján úgy értékelték, hogy ő a verekezés résztvevője volt. Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint *„a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.”* A fenti tények és a jogszabályi rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható, hogy a panaszoszt jogszerűen állították elő, a panasz nem megalapozott.

4. A panaszos sérelmezte, hogy a fogdai befogadás alkalmával ruházatát átvizsgálták, illetve cipőfűzőjét kivették a cipőjéből, illetve evették tőle az összes értéktárgyat és ingóságot, amit magánál tartott. Az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint *„akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést fogatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.”* A Szolgálati Szabályzat 51. § (3) bekezdése szerint az előállító helyiségben történő elhelyezéskor, az előállított, elővezetett, visszatartott személy *„ruházatát át kell vizsgálni, és tőle el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogva tartáskor sem tarthat magánál. Nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról, szükség esetén orvosi ellátásban kell részesíteni.”* A jogszabályi rendelkezésekre tekintettel a panasz e tekintetben nem megalapozott.

5. A panaszos sérelmezte, hogy nem kapott igazolást az előállítás tartamáról.

Az állásfoglalásában a Panasztestület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítja, hogy valamennyi intézkedéssel érintett, így nyilván jelen esetben a panaszos

előállítás is egyöntetűen 16 óra 45 perckor vette kezdetét. Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint *a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.* Ezen elv, tükröződik az Rtv. 33. § (3) bekezdésében is, miszerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot, csak a szükséges ideig, de legfeljebb nyolc órán át, korlátozhatja.

Megállapítja a Panasztestület azt is, hogy az előállítások célja a büntetőeljárás sikerességének minél nagyobb mérvű biztosítása volt, amelyet a törvényben meghatározott 8 órán belül nem volt lehetséges elérni még úgy sem, hogy ennek érdekében gyakorlatilag minden rendelkezésre álló rendőri erőt mozgósítottak, így az érintettek vonatkozásában szükséges, illetve törvényes volt az előállítás idejének négy órával történő meghosszabbítása. Ilyen módon a panaszos vonatkozásában, az előállítás még törvényesnek tekinthető végső időpontja 2012. augusztus 21-e, hajnali 04 óra 45 perc volt. Leszögezi a Testület azt is, hogy az intézkedés-sorozatot érintő vizsgálatában a körülményekre figyelemmel még azon esetekben sem látná indokoltnak a jogsértést megállapítani, amelyekben valamely előállított elbocsátására, csupán ezen, legvégső időpontban került volna sor.

A Panasztestület azon körülményre figyelemmel, miszerint a Székesfehérvári Rendőrkapitányság a panaszos előállításának befejező időtartamát tanúsító, előállításról szóló rendőri jelentést felmutatni nem tudott, és az a RobotzsaruNeo rendszerben sem került rögzítésre, pusztán a panaszos azon, a beadványban rögzített állítását fogadta el és kezelte tényként, miszerint előállítása 12 óra 45 percen át tartott. A Panasztestület rendelkezésére bocsátott okirati bizonyítékokból, és a rendőrkapitányság vezetőjének írásos tájékoztatásából is cáfolhatatlan tény az, miszerint az intézkedések során felvett gyanúsítottai jegyzőkönyvek közül, a legutolsó lezárásának időpontja is, 2012. augusztus 21-e 03 óra 57 perc, a panaszosok pedig meghallgatásuk után gyakorlatilag azonnal (igen rövid időn belül) szabadításra kerültek. (A panaszos esetében a jegyzőkönyv lezárására 2:39 órakor került sor.)

A fenti gondolatmenetet értékelve és elfogadva, tekintettel a Székesfehérvári Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatására is, megállapítom, hogy a panaszos fogvatartásának időtartama a törvényben előírt maximumot nem haladta meg, így az nem tekinthető jogellenesnek. Panaszának ezen részét megalapozatlanság miatt elutasítom.

6. Szintén sérelmezte a panaszos az előállítás kapcsán, hogy annak ideje alatt élelmet nem kapott.

A panaszos, saját beadványában sem hivatkozik arra, miszerint kért volna élelmezést, azaz erre irányuló kifejezett kéréssel fordult volna az intézkedésekben részt vevő rendőrök bármelyikéhez. Ahogy azt a Székesfehérvári Rendőrkapitányság vezetője leírja (07010/105/27/2011/P. sz. jelentés), a helyi szerv előállító helyiségében kihelyezett pénzüsszeg „állandó előleg”, van letétbe helyezve a fogvatartottak élelmezésére. Az élelmezés kapcsán az ORFK Közbiztonsági Főigazgatójának 26-326/3/2006. számú körlevele van érvényben, miszerint öt óra elteltével minden előállított jogosult arra, hogy élelmet kérjen.

A rendőrkapitányi írásos tájékoztatás alapján a közrendvédelmi osztályvezető az öt óra leteltét megelőzően személyesen érdeklődött ez előállítottaktól, kérnek-e élelmezést, tekintve, hogy a rendelkezésre álló összeg kiegészítésére intézkedéseket kellett volna tenni a 103 főnyi előállítottokra figyelemmel. Az élelmiszer-ellátáshoz a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság fogdálja, illetve a Büntetés-végrehajtási intézet segítsége lett volna igénybe vehető, azonban

sem a helyi szervhez előállított Videoton szurkolók, sem a Megyei Rendőr-főkapitányságra előállított pécsi szurkolók részéről, ilyen igény nem merült fel. Utóbbiak részére egyébként több kartonnyi ásványvizet vittek át a rendőrkapitányság állományának biztosított védőital-készletből, mivel csak erre volt igény.

A leírt körülmények szerint tehát nem tehető olyan megállapítás, miszerint sérült volna Paudits Tibor emberi méltóságához való alapjoga, az élelmezés elmaradásából adódóan, így panaszának ezen részét is elutasítom.

7. A panaszos sérelmezi továbbá, hogy panaszjogáról nem kapott megfelelő tájékoztatást.

Tény ezzel szemben az, hogy az érintett panaszjogával akadálytalanul élt, mégpedig többször is. Már a gyanúsítottként történő kihallgatása, a gyanú közlése ellen is, mely maradéktalanul elbírására került az ügyészség által. De ugyanígy akadálytalanul benyújthatta, rendőri intézkedés elleni panaszát a rendőri szervnél, mely beadványában foglalt kérésének megfelelően, soron kívül továbbításra került a Független Rendészeti Panasztestülethez. Álláspontom, miszerint panaszjoga, kizárólag akkor sérült volna, ha ez ügyben a helyi szervtől eltanácsolják, panaszát nem fogadják be, nem továbbítják, vagy bármely más módon annak előterjesztésében megakadályozzák.

A panaszjogról való tájékoztatást érintő kifogásokkal kapcsolatban semmi esetre sem merülhet fel a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme. Amint azt az Alkotmánybíróság is megerősítette, „*a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan', vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes'.*” [lásd a 6/1998. (III. 11.) AB határozat indokolását]. Ezen kívül alkalmazni szükséges az alapjogsértés megállapításához szükséges érdeksérelemre vonatkozó *de minimis*-szabályt is, melyre a Panasztestület is utalt állásfoglalásában. Megítélésem szerint a panaszost ebben a körben nem érte olyan méltánytalanság, mely az alapjogsértés fennállását megalapozná, panaszának ezt a részét tehát elutasítom.

IV.

Helyt adok viszont a panasz azon részének, mely az igazolás időtartamáról kiállított igazolás hiányát sérelmezi. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítottam, hogy a panaszos előállításáról készült ügyen egy igazolás elnevezésű dokumentum, azonban ez nem a panaszos személyes adataival került kitöltésre, ezen felül pedig azon az ORFK vezetőjének a Rendőrség iratkezelési szabályzatáról szóló 59/2008. (OT 31.) sz. utasítása előírásainak nem megfelelő, kézzel végzett javítás látható. Az igazolás hiánya az Rtv. 33. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezésnek sem felel meg („*az előállítás időtartamáról... igazolást kell kiállítani*”), mindezek alapján a panasz ezen részének helyt adok.

V.

A Panasztestület állásfoglalásában kialakított álláspontjával a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 15. §-a, 20. §. (2) bekezdése, a 29. § (1) bekezdése, 31.§ (1) bekezdése, 33. § (1), (3) és (4) bekezdése, a 92. § (1) bekezdése, a 93/ A § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló, hatályon kívül helyezett 62/2007. (XII. 23.) sz. IRM rendelet 4 §. (1) bekezdése, valamint 51. § (3) bekezdése.

Budapest, 2012. április „ „

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány